

— Але пощо поїдеши? — каже пан. — Чи тобі у мене зле? Чи може не люблю тебе як рідного сина? Не їдь, лиши ся далше у мене служити! Я тобі підбільшу платню і будеш тепер у мене ігуменом у моїх добрах!

— Не хочу, прошу пана, — каже Петро — бо я лишив у дома старших родичів і вже давно їх не бачив, то мушу їх тепер відвідати.

— Коли так, — каже пан — то перечити твого наміру не буду, хотий великий жаль мені тебе; а коли ти так панер ся, то пожди, нехай панщина тобі свідоцтво, а тоді собі їдеши!

Петро заждав хвиляку, пан написав свідоцтво і виносить зі свого помешкання.

— На, маєш, — каже — твоє свідоцтво, котре тобі певно колись у великій пригоді стане. Ось тут маєш платню за два роки своєї служби, а до того за твою вірність і щирість плачу за тебе цілу подорож, котра тебе до твого дому має конститувати!

Так скалавши, пішов пан разом з Петром до пристані і заплатив йому корабельну карточку, а даючи йому карточку у руки, зі сльозами в очах попрацав ся і відійшов до свого дому.

V. ДРУГА ПРИГОДА ПЕТРА НА МОРЮ.

Після обчислення корабельної служби, подорож Петра до його рідного дому мала тревати чотири тижні. Злагодив ся він в дорогу, покупив відповідні дарунки для батька і матері, справив собі красну одіж, постарав ся на цілий час о живність, щоб в дорозі голоду не теріти, і сівши на корабель, рушив з другими подорожними в далеку дорогу.

Ранок був красний, на небі ані одної хмарочки, лиш легенький вітрець повівав. Подорожні повиходили на поклад корабля і придивляли ся нильно в воду на ті морські сотворія, котрі красно грали ся по водяній плоскани.

Рибн ріжної величини увивали ся по воді, уганяючи одна за другою. Там далше від корабля величезний кит великоріб випускав отвором воду, котра мов би з сикавки високо в гору теским пасмом витріскувала, і як той величезний будинок, розложив своє черево по верху води. Далше показав ся величезний морський рак, котрий своїми щипцями мов двома бельками до купи стискав і менші сотворія ловив собі яко добичу. Словом, весело їхало ся нашим морякам, а корабель гнав прудкою скорістю, що виповісти годі.